

Forsamlinger viste det tyske Nationalraads Formand sig i Besiddelse af stor Takt og Slagfærdighed.

Forøvrigt deltog naturligvis en Række af Tysklands bedste kvindelige Talere i Kongressens Forhandlinger, bl. a. Minna Cauer, Helene Lange, Dr. Alice Salomon, Maria Stritt o. m. a., og adskillige udenlandske Nationalraad havde efterkommet Indbydelsen til at sende en Repræsentant.

Den til Kongressen knyttede Udstilling, der varede til den 24. Marts, havde foruden kvindelige Frembringelser paa Industriens, Haandværkets, Kunstens og Kunstindustriens Omraade en meget stor Afdeling omfattende socialt Arbejde: Børneforsorg, Alkoholbekæmpning, Retsbeskyttelse, Folke- og Skolekøkkener, røde Kors Hospital osv. Saa mange Virksomheder som muligt vistes i Gang, ligesom der hver Dag var kvindelige Sportsopvisninger.

En Tak.

I Solskin og Blomsterduft sidder jeg her og fryder mig og læser om igen paa alle mine Telegrammer, Kort, Breve og Blade, som jeg fik i Søndags, de fleste fra Dansk Kvindesamfund og Højskoleelever, og i min store Taknemlighed trænger jeg til at sige Dem allesammen *hjertelig Tak*, fordi De saadan vilde glæde mig paa min 75de Fødselsdag.

Jutta Bojsen Møller.

Sogne-Husholdningsundervisning.

Fru Magdalene Lauridsen har i sidste Nr. af »Kv. og Samfundet« paa udførligere Maade atter fremsat sit Forslag om Sogne-Husholdningsundervisning og Lærerinderne som Ledere deraf.

Da Fruen i sin Tid slog til Lyd for denne Tanke, protesterede Frk. Anne Bruun og Frk. Lucie Jensen straks imod, at Lærerinderne kunde paatage sig mere Arbejde, end de allerede har. De betone- de begge stærkt, at Lærerinderne har altfor meget, og gjorde opmærksom paa, at

man har søgt at faa Timetallet sat ned, saa det vilde være ganske urimelig, om man nu i Stedet for krævede endnu mere Arbejde af dem.

Man skulde synes, at Fru Lauridsen ikke godt kunde lade denne meget skarpe Protest upaaagtet, da den kom fra de to Lærerinder, der fremfor nogen har været Lærerindernes Talsmænd og kender Forholdene ud og ind. Fru Lauridsen har imidlertid, saa vidt jeg ved, aldrig svaret noget dertil, saa lidt som paa, hvad der senere har været skrevet derimod af Forskolelærerinder i »Folkeskolen«. Fruen er øjensynlig altfor optaget af sin store Idé til at tage Hensyn til en saa ringe Ting, som om Lærerinderne kan paatage sig det Arbejde, hun har tiltænkt dem eller ikke. Fru Lauridsen fremsætter Betingelserne for at faa Planen realiseret, men til Trods for al Protest fra Lærerindernes Side, regner hun ganske rolig med dem.

Naar Fru Lauridsen bestandig ikke kan tænke sig anden Lærerkraft ved denne Undervisning end Forskolelærerinder, saa maa man næsten tro, at Grunden er den samme, som den jeg lige har hørt anføre for, at der paalægges Forskolelærerinderne at undervise Hovedskolens Piger i Haandgerning, nemlig den, at ingen andre vil gøre det for den Betaling.

Lærerinden maa for at kunne undervise i Husholdning have en særlig Uddannelse, som man ikke kan vente, hun vil kunne faa uden Udgift, selv om Staten giver Stipendium. Hun skal undervise Børnene uden Vederlag, men for at undervise de unge Piger, regner Fru Lauridsen, at hun til Gengæld vil faa indtil 300 Kr. For at naa 300 Kr. maa hun imidlertid efter den fremsatte Plan have 20 Elever om Aaret, men der er mange Skoledistrikter, hvor der ikke konfirmeres 10 Piger aarlig, og da Sagen skal fremmes ad Frivillighedens Vej, kan man jo ikke vente, at nær alle de unge Piger vil komme. For at Lærerindens Løn kan naa blot 200 Kr., maa Eleverne de fleste Steder komme fra flere Sogne, men mon det ikke vil være noget sangvinsk at gøre Regning paa, at de vil trodse Vejtlængden. Udsigterne til, at Lærerinden vil opnaa et blot nogenlunde rimeligt Vederlag, forekommer mig derfor meget ringe.

Der fandtes i forrige Uge i »Folkeskolen« en Artikel af K. W. Balle, der fandt Fru Lauridsens Plan ganske fortrinlig. Jeg læste denne Artikel med stigende Forun-